

Az oly emberek nyilván boldogok

Arany ábécének is szokták nevezni, mivel héber versei a bibliában

nyolcanként – itt négyenként – egyforma betűvel kezdődnek ábécé-rendben

Béza T., 1519–1605

Bourgeois L., Genf, 1551

Az Úr Igéjének és törvényének dicsősége.

E E⁷/d C^{#7} F^{#m} C^{#m} A E/gis H⁷ E
Az oly embe-rek nyilván boldogok, Kik igazsággal járnak é-letükben,
H F^{#m/a} H⁷ C^{#m} G^{#m} A/cis E F^{#7} H
Isten törvé-nyé-re vagyon gondjok, És aszerint él-nek minden i-dő-ben,
E/gis H A H E D E H H⁷ E
Szent bizony-sá-git akik megőrzik, És az Istent szívök szerint kere-sik.

2. Boldogok azok is, mondom nyilván, Akik hamisságot nem cselekesznek, De mindenkor az Úr útiban Járnak és szent ártatlanságban élnek. Meghagyta, hogy a te parancsodat, Jól megőrizzük minden mondásodat.

3. Vajha én oly boldoggá lehetnék, Hogy járhatnék a te szent útaidban És engedhetnék szent törvényednek! Ha parancsodat nézhetném valóban, És azt szívemben bizonnal hinném, Hogy soha semmi szégyenbe nem esném!

4. Hálát adok néked teljes szívből, Hogy megtanítasz te ítéletidre, Melyek tiszták minden hiba nélkül! Megtartom és gondom lesz törvényidre, De kérlek téged, ó, én Istenem, Hogy soha örökké ne hagyj el engem!

Boldog az ifjú, aki az Urat féli.

5. Beszéld meg, mit tégyenek az ifjak, Hogy élhessenek ök feddhetetlenül? Szent Igéd szerint útjukat szabják. Én téged kerestelek szüntelenül; Kérlek, Úr Isten, teljes szívből: Eltévelyednem ne hagyj törvényedtől.

6. A te igédet rejtem szívemben, Hogy semmi bűnnel ne bántsalak téged, De megmaradjak te ösvényedben, Minden dologomban megtartom törvényed. Ó, áldott Isten, taníts engemet, Hogy igazán értsem rendelésedet!

7. Ítéletedet én ajakimmal, És a te szádnak ő kegyes beszédét Előszámlálom hálaadással, Szent kötéssel biztatom szívemet; Bizonyságidon örvendez lelkem, Mik gazdagságnál kedvesebbek nékem.

8. Szüntelen nékem gyönyörűségem Vagyon csak a te parancsolatidban, Te útaidat gyakran említtem, Hogy el ne essem valaha azokban. Szent igazságodban minden kedvem, És te ösvényed én el nem téveszttem.

Csak Isten törvényére tekintek.

9. Cselekedd ezt szolgálóddal kegyesen, Hogy én élhessek tovább e világban És szent ígédet megtartsam híven! Én szemeimet nyisd meg világosan, Hogy a te törvényed megtekintsem És annak csudáit eszembe végyem!

10. Míglen én e földön járok-kelek, Ne rejtsd el rólam parancsolatidat, Kívánság miatt mert elepedek, Igen óhajtom szent igazságodat! Ítéletedhez az én szívemben Nagy kívánságom volt minden időben.

11. A kevélyeket, Uram, megrontod, Átkozottak és büntetésre méltók, Akik megvetik parancsolatod. Forduljon el rólam ő gyalázatjok, Kik csak azért gyalázzák szolgálódat, Hogy megőrzöm a te bizonyágodat.

12. A fejedelmek énreám törnek, Ha összegyűlnek, de a te hű szolgáló Szentségét nézi ítéletednek, Amely szívemnek igaz örömet ad. Bizonyágid nékem vigasságim És minden dolgomban tanácsadóim.

Drága orvosság az Úrnak beszéde.

13. De lám, a porban hever életem, Mintha vitetném majd a koporsóba; Szent ígéd szerint élessz meg engem! Midőn útaimat előszámálva Felkiálték, te legott felettél; Rendelésidre taníts meg jókedvvel.

14. Add értenem parancsolatidat, Hogy elmélkedjem a te csudáidru! És elmémbe foglalom azokat, Szívem keserőség miatt kibuzdul! Ígéreted szerint segíts engem, Hogy tőled ismét megerősítsem!

15. A hamis útról, Uram, téríts el, Törvényeidnek vezérelj útára, Min ember járhat szép csendességgel! Juttass kegyesen szent igazságodra! Ítéletedet én elválasztom, És igazságod szemem előtt tartom.

16. Bizonyágidra hajtom szívemet, És életemet a szerint rendelem. Szégyenvallástól ments meg engemet! Mivel most kitárod bennem én szívem, Parancsolatidra lesz nagy gondom, És víg örömmel azokat megfutom.

Életnek ösvényén vezet az Úr.

17. Én Istenem, taníts útaira, Hogy szent törvényedre gondot viseljek, És azokat megtartsam mindenha! Adj értelmet, Uram, igazgass, kérlek, Hogy törvényedet őrizsem híven, És mindenkor megtartsam én szívemben.

18. Vezess, hogy benned leljem örömöm, Mutasd meg parancsolatid ösvényét, Mert azokban igen gyönyörködöm! Te rendelésedre hajtsd szívemet! Szent bizonyágid végyem eszembe, És ne hagyj esnem telhetetlenségbe!

19. Fordítsd el az én szemeimet, Hiábavalókat hogy ne nézzenek; A te utadban éltesz engemet! Szolgálóddal láttasd szent ígéretednek Bétöltését, aki téged tisztel És mindenkor félázatos szívvel.

20. Végy el rólam minden gyalázatot, Melytől én igen félek és rettegek! Ítéleteid jók, és azokat Én megtanulni igen örvendezek. Gyönyörködik törvényedben szívem, És igazságban éltesz, Uram, engem!

Foglaljam szívembe az Úr törvényét!

21. Forduljon hozzám, Uram, kegyelmed, És segedelmed adjad, hogy láthassam! Ígéretedből vélem ezt tegyed, Hogy szájukat azoknak bedughassam, Akik engemet gyaláznak szörnyen, Mert bízom a te szent ígéretedben!

22. Szent igaz igéd ne vedd el tőlem, Hogy az mindenkor legyen az én számban! A te beszéded én reménységem, Te törvényedet szívemben foglalván. És azt megtartom én minden módon, A szerint élvén most és mindenkoron.

23. Szüntelen járok én nagy örömmel, Mert parancsolataidat követem; Szívem mindenkor azokra szemlél. A királyok előtt bizvást beszélem A te bizonyosságodat, melyektől Meg nem rettenek, nem félek szégyentől.

24. Gyönyörködöm a te törvényedben, Szent parancsolataidat szeretem Mindenek felett egész éltemben. Én kezeimet készen felemelem A te kedves parancsolatidra, És én azokról beszélek mindenha.

Gondolkodjunk Isten dolgairól.

25. Gondold meg azt és jusson eszedbe, Amit szolgáltnak egyszer megígértél, Jó reménységet adván szívembe! Minden ínségben vagyok bátor szívvel, Mert szent beszéded bizony engemet Megújít és megtartja életemet.

26. A kevély népek csúfolnak engem És nevetnek, de nem gondolok vélek, Hogy törvényedet azért megvetném, De a te ítéletidre tekintek, Melyeknek örök voltát jól tudom, És magamat azokkal vigasztalom.

27. És miként az istentelen népek, Kik elszakadtak a te törvényedtől, Gondolatimnak nagy bút szereznek: Emlékezésem a te szerzésedről Ének volt nékem nagy örömben, Bujdosásimnak minden ő helyökben.

28. Sem éjjel, sem nappal meg nem szünöm A te nevedről gyakran emlékezni; Szent parancsolatidat keresem, Főképpen erre szoktam vágyakozni. Minden előtt magamban elszántam, Hogy a te törvényedet én megtartsam.

Hiszek Isten ígéreteiben.

29. Hiszem, te vagy az én örökségem, Teljes erőmmel azért azon lések, Hogy a te igédet megőrizzem. A te színed előtt szívből könyörgök: Kegyelmezz meg, Úr Isten, énnekem, Mert ígéreted megvigasztal engem!

30. Jól meggondolom az én utamat, Hogy a jó útról el ne tévelyedjem; Arra vezérlem minden gondomat, Bizonyosságidra lábamat térítem. Igen sietek, nem kések semmit, Hogy megtarthassam szent parancsolatid.

31. Megfosztottak az istentelenek, Elpusztítának, de mindazonáltal Törvényid tőlem nem felejtetnek. Még éjfélkor fölkelek vigassággal És tégedet dicsérek és áldlak Ítéletiért szent igazságodnak.

32. Az oly népekhez adom magamat, Kik téged félnek és tereád néznek És megtartják parancsolatidat. Bőségével te kegyelmességednek Teljes e világ, azért, én Uram, Szent törvényedre tőled taníttassam!

Isten Igéjére építék.

33. Íme, szegény szolgáladdal sok jót től, Szent ígéreted szerint megsegítél, Min most is örvendek tiszta szívből. Taníts és áldj engem jó értelemmel! Engedd meg nékem ismeretedet, Mert igaznak ismerem törvényedet.

34. Minekelőtte megbüntettetném, Az igaz utat elvitettem vala, Most életem ígédhez rendelem, Szorgalmatossággal tekintek arra. Uram, jókedvű vagy és irgalmas, Azért szerzésedre engemet oktass.

35. A kevélyek rólam hamisságot Költnek, de én a te szent törvényedet, Megőrizem parancsolatidat. Kövér ő szívük és megkeményedett, Én pedig a te szent törvényedben Gyönyörködöm mind egész életemben.

36. Jómra lett nékem, hogy megalázzál, Hogy megtanuljam a te törvényedet, Min igyekezem nagy óhajással. Aranyt, ezüstöt és egyéb efféléit, Mit az emberek nagyra becsülnek, Törvényedhez képest tartok semminek.

Könyörgés megtérésért.

37. Kezeiddel formáltál engemet, Taníts meg azért parancsolatidra, Hogy törvényidnek tudjam értelmét. És ezen indulnak nagy vigasságra Az istenfélők, látván e dolgot, Hogy ígédbe vetem bizodalمامat.

38. Igaz vagy, Uram, ítéletidben, Tudom, hogy senkit nem büntetsz méltatlan, Engem is méltán büntetsz ekképpen. Kérlek, cselekedjed ezt irgalmadban, Hogy én megvizsgáltassam megint Szolgádnak mondott ígéreted szerint!

39. Nagy irgalmadat mutasd meg nekem, Hogy éljek, mert csak a te törvényedbe' Vagyon minden én gyönyörűségem. A kevélyek essenek szégyenségbe, Kik engem hamis okkal terhelnek, De én a te törvényedről beszélek.

40. Térjenek hozzám mostan mindenek, Kik téged félnek, törvényed tisztelik És a te bizonyosságidnak hisznek! Tiszta én szívem, el sem tévelyedik, De megtartja a parancsolatot, Hogy ne valljak szégyent, se gyalázatot.

Lelki vizsgálatásért való könyörgés.

41. Lelkem elfogy nagy kívánságában, Midőn várom a te segedelmedet; Bízván ígédnek fogadásában. Ugyan elfárasztom az én szememet Nagy várakozás miatt, így szólva: Mikor vizsgáltasz meg engem valóba?

42. Noha én csaknem hasonló vagyok Füstön elaszott, megszáradt tömlőhöz, Szerzésidre mégis gondot tartok. Míglen kell várnom, mikor látsz ügyemhöz? Míg halasztod el ítéletedet, Ha bünteted meg ellenségeimet?

43. A kevélyek, kik szent törvényedet Megvetik, titkon nekem vermet ásnak, De ha tekintjük szent szerzésidet, Parancsolatid mind jók és igazak. Nagy méltatlanul kergetnek engem, Tarts meg azért és légy én segedelmem!

44. Csaknem elvesztének ök engemet, És majd ugyan eltörlének e földről, Mégsem hagyom el szent törvényedet, Tartsd meg éltemet kegyelmességéből, Hogy megtartsam Felséged kötésit, És megőrizzem minden bizonyosságit.

Megáll az Istennek igéje.

45. Mindörökké, Uram, a te igéd Megáll és megtart a magas mennyekben, Azonképpen isteni hűséged Megmarad örökre minden időben, Mint az álló föld, mit te fundáltál, Mely ő helyében mindenkoron megáll.

46. Mind ma és mindörökké megállnak, Amiket te rend szerint teremtettél, És teneked mindenkinek szolgálnak. Hogyha magamat a te törvényeddel Nem vigasztaltam volna, már régen Elvesztem volna én nagy inségemben.

47. Nem felejttem el szent törvényedet, És gondot tartok parancsolatidra, Mert te azokban éltetsz engemet. Tekints, Uram, kegyelmesen szolgáladra! Légy segítségem, mert tied vagyok, És törvényidnek őrzésire vágyok.

48. Istentelenek énreám titkon Leselkednek és törnek életemre. Én elmélkedem bizonyásádon, És minden dolgot ha megnézek végre, Látom, hogy mindenkinek elmúlandók, De a te törvényid megmaradandók.

Nincs Istenen kívül bölcsesség.

49. Nagy szerelmem vagyokon törvényedhez, Melyről naponként örömet beszélek, Mert ez nekem víg örömet szerez; Te parancsolatid bölcsőbbé tésznek Engemet minden ellenségimnél, Mert soha tőlem ők nem távoznak el.

50. Tudósabb vagyok tanítóimnál, Akiiket már nagy bölcseknek tart minden, Mert bizonyásáod elmémben megáll. Még a véneknél is bölcsőbb vagyok én, Mert te törvényed szem előtt tartom, És elmémet attól el nem fordítom.

51. Minden hamis utat elkerülök, Lábam ne járjon a gonosz ösvényen; Igéd megtartásának örülök, Ítéletidet tekintem szüntelen. Azoktól soha el nem távozom, Kik által én tetőled tanítatom.

52. A te beszéded ékes és drága, Még a méznél is édesebb én számban, Kimondhatatlan gyönyörű volta. Igédben van bölcsességem fundálván; Bölcsességemet abban keresem, A hamisságnak ösvényét gyűlölöm.

Óránként fáklým az Ige.

53. Óránként fáklým nekem szent igéd, Mely világot tart nekem útaimban, Hogy egyenesen járjam ösvényed, Amelyen én járhatok bátorságban. Megesküszöm és néked megállom, Hogy igazságodnak jussát megtartom.

54. Felette igen megnyomorodtam, Enyhíts meg és végy fel engem ismétlen, Amint nekem megígérted, Uram! Az áldozat, mit szájam neked tészem, Kérlek, hogy légyen kedves tenálad, Ítéletedet én tudomra adjad!

55. Oly nagy veszélyben forog életem, Hogy tenyeremben hordozom lelkemet, Szent törvényedet mégsem felejttem. A hitlenek, kik gyalázzák nevedet, Tört vetnek nekem mindenütt széjjel, Szent szerzésidtól mégsem távozom el.

56. Bizonyásádat örökölni bírom, És azokat tartom drága kincsemnek, Azokban lesz minden vigasságom! Szívemet hajtom a te törvényednek Megtartására minden időben, És azokat megőrzöm mindvégiglen.

Ösztönösen gyűlölöm a gonoszt.

57. Ösztönösen gyűlölöm azokat, Akik mindenkor kétfelé gondolnak, De szeretem én a te utadat, És csak tégedet tartlak oltalmamnak. Ígéretedben van reménységem, A te szent igéd paizsom énnékem.

58. Gonosztevők, menjetek el tőlem, Mert én azt mind meg akarom tartani, Amit az Isten parancsol nekem! Igéd szerint siess engem táplálni, Hogy élhessek, légy velem, Úr Isten, Ne szegyenüljek meg reménységemben!

59. Légy gyámolom, adj jó békeességet, Úgy lésszen kedves énnékem törvényed, Abban keresem én örömet! Az olyakat te mind a földhöz vered, Kik elhajolnak igazságodtul És járnak minden dolgukban álnokul.

60. Gonoszakat te elvetsz a földről, Mint a salakot vagy ércnek szemétjét. Szent biznyságid szeretem szívből! Félelmében szívem előtted reszket! Testem elepedt nagy rettegésbe', A te kemény ítéletedre nézve.

Pörpatvarnál jobb az Úr törvénye.

61. Pörpatvar nincsen nékem kedvemre, És igazságát megadom mindennek; Ne adj azért azoknak kezekre, Akik engemet szüntelen kergetnek! Szolgádat minden jóra vezérelj, És a kevélyek ellen védelmezzed!

62. Az én szemeim elfogyatkoztak, Úgy nézik, várják te segedelmedet, Óhajtják igazságát szavadnak, Ne késsél, Uram, segíts meg engemet! Szegény szolgálóddal tégy kegyelmesen, Taníts igédre, oktass törvényedben!

63. Szolgád vagyok, adj értelmet nekem, Hogy érthessem a te biznyságidat, És jó értelmében gyönyörködjem! Ideje, Uram, hogy láttasd dolgodat, Mert helye nincs már az igazságnak, A te törvényid mind eltiportatnak.

64. Azért a te szent tanításidat Tiszta aranynál is inkább szeretem, Mindennél feljebb tartom azokat, Életemet én a szerint rendelem, Mert igaznak tartom mindenképpen, A hamis ösvényt gyűlölöm erősen.

Rakva csudákkal az Isten igazsága.

65. Rakvák biznyságid nagy csudákkal, Hogy azért megtarthassam én szívemben, Azon igyekszem nagy buzgósággal. A te igéd, ha kik veszik eszükbe, Setét szíveket megvilágosít, Együgyűeket bölcsességre tanít.

66. Felfohászokodom gyakran én számmal, Mert én azt nagy szívem szerint kívánom, Hogy törvényedet értsem biznnyal. Tekints reám és könyörülj szolgálódon! Irgalmazz nékem, lám, nagy jókedved Azokhoz, akik szeretik szent neved!

67. Szent igédben vezérelj utamat, És őrizz meg engem a hamisságtól, Hogy az rajtam ne vegyen hatalmat; Ments meg a népek nyomorgatásától, Hogy törvényedet örömmel nézzem És parancsolatidat megőrizzem.

68. Világosítsd meg orcád szolgálódon, És taníts meg, hogy én jól meggondoljam, Beszéded engem mire tanítson! Könnyhullatásom szememből azértan Mint patak ömlik, mert hogy a népek Becsületet nem tesznek törvényednek.

Summa szerint igaz az Isten.

69. Summa szerint, Uram, te igaz vagy Mindennémű te cselekedetedbe', Ítéletednek igazsága nagy. Te igazságod vehetik eszükbe, Bizonyágídat akik megnézik, És parancsolatídat megőrizik.

70. Megöl a bú nagy indulatomban, Midőn tekintem a te szent ígédet, Hogy az ellenség csúfolja bátran, És elfelejti minden beszédidet. A te szent ígéd igen szép tiszta, Szolgád azért szereti és megtartja.

71. Én kicsiny és megvettetett vagyok, De mégsem felejttem el törvényedet, Sőt mindenütt arra gondot tartok. Szent igazságídnak nem látják végét, Mert mindörökké ők megmaradnak; Törvényed törvénye az igazságnak.

72. Én kergettetem, vagyok ínségben, De nem gondolván semmi nyavalyámmal, Nagy örömöm van te törvényedben. Te igazságod mindörökké megáll, Melyet jelents meg nekem kegyesen, És bátorságos leszek életemben.

Tőle várok szabadítást.

73. Teljes szívből hozzád esedezem, Uram, hallgass meg engem kegyelmesen, Hogy rendelésídet megőrizsem! Kérlek, szabadíts meg engem, Úr Isten, És legottan igyekezem azon, Hogy bizonyágídnak megtartsam jó módon.

74. Gyakorta reggel virradat előtt Könyörgésemben tehozzád kiáltok, Igédbe vetvén reménységemet. Előbb, hogynem elmennek a virrasztók, Az én szemeim vigyáznak, néznek, És a te szent ígédre elmélkednek.

75. Kegyességédért halld meg beszédem, Tartsd meg életem a te jóvoltodból, Hadd vidámuljon meg az én szívem, Mert sok hitetlen nép énreám tódul, És engem szertelen sanyargatnak, De a te törvényedtől távol vannak.

76. De te énhozzám, Uram, közel vagy, És te ígédből tudom régesrégén: Szent törvényednek igazsága nagy, Te bizonyágídnak fundáltattak szépen. Hogy örökké megmaradnak, tudom, És jól értem, azért nyilván kimondom.

Védelmezz meg a te igazságodért!

77. Vedd eszedbe én nagy ínségemet, Én nyavalyámból, Uram, szabadíts meg, Mert nem felejttem el törvényedet! Fogadd fel ügyemet és vedelmezz meg, Megtekintvén szent ígéretedet, Éltesd a te szent ígédre engemet!

78. A gonoszoktól, minden meghiggye, A segítség s üdvösség távol vagy, Mert ők nem néznek szent szerzésídre. Szent irgalmasságod nagy mindenkoron! Uram, tarts meg engemet, hogy éljek Nagy igazságából ítéletednek.

79. Bizonyágídnak én nem hagyom el, Noha énreám nagy sok népek törnek, Kik gyűlölnék és kergetnek széjjel; Ó, mily sérelmes ez az én szívemnek, Hogy ellenségi az igazságnak A te ígédre semmit nem gondolnak!

80. Törvényídet én igen szeretem, És soha el nem távozom azoktól; Kegyességédből tartsd meg életem! Te igaz beszéded mindent felülmúl; Szent ítéleti igazságodnak Mostan és mindörökké megmaradnak.

Üldöztetésben is Rólad gondolkodom.

81. Űznek, kergetnek a fejedelmek, Noha senkinek semmit nem vétettem; Szent igédől szívemben rettegek, Ígéretedben örvendez én lelkem, Mint aki talál nagy gazdag prédát, Avagy mint aki nyer sok drága marhát.

82. A hazugságot igen gyűlölöm, Semmit e földön inkább nem utálok, De a te törvényedet szeretem, És igazságán oly igen vigadok, Hogy meggondolván ítéletedet, Naponként hétszer dicsérlek tégedet.

83. Nagy békességük vagyon azoknak, Kik szeretik a te szent törvényedet, Semmi veszélyben el nem botolnak. Várom, Uram, a te üdvösségedet! Abban forgatom minden gondomat, Hogy cselekedjem parancsolatidat.

84. Bizonyoságra gondot tart lelkem, Mert én oly igen szeretem azokat, És én csak azokban gyönyörködöm, Rendelésidben gyakorlom magamat. Elötted vagyon minden életem, Nincsen elrejtve tőled én ösvényem.

Zendüljön fel a szabadító Isten dicsérete!

85. Zengő kiáltásom jusson hozzád, És igazságodat adjad értenem, Mint szent igédben te felfogadtad! Jusson elődbe én esedezésem, Szabadíts meg minden ínségemből, A te régen tett szent ígéretedből!

86. Ha én megtanulom szerzésedet, Az én ajakimmal dicsérlek téged, Hirdeti nyelvem te szent igédet, Mert minden törvényed és ígéreted Merő hűség és tiszta igazság, Nem találhatik abban semmi hívság.

87. Ments meg, Uram, engem kezeiddel, Légy erősségem, segedelmem nékem, Mert törvényedet szeretem szívvel! Üdvöztésed várom, én Istenem, Melyben vettem reménységemet, Mert igen kedvelem szent törvényedet.

88. Éltét csak azért kívánja lelkem, Hogy ő tégedet, Uram, dicsérhessen, Ítéleted légyen segedelmem! Mint elveszett juh bujdosom e földön. Uram, keress meg engem, szolgálodat, Nem felejttem el parancsolatidat!